

Jeg skal, med Hensyn til hvad jeg har tilbage at sige, fatte mig temmelig kort. Det Andet, der indeholdes i denne Beslutning, er, at man skal gaae over fra en Indtægtsstat alene til en Skat paa Formue og Leilighed. Mindretallet har igjennem sin Motivering udtalt, hvilke Grundsætninger vi antage, at der i saa Henseende kunde følges. Vi have ikke sat dem ind i Beslutningen; thi det er ikke vor Mening, at de paa den Maade skulle være bindende for Regjeringen. Vi indsee meget vel, at det kan være, at disse Regler i enkelte Punkter kunne trænge til Modificationer, og det vilde da være uheldigt, om vi foresloge dem som Beslutning; men vi troe alligevel, at i deres Heelhed ere netop disse Regler vel egnede som Grundlag for den nye personlige Skat. Vi troe saaledes, at det er ønskeligt at faae Formuen med, og vi troe det af forskjellige Grunde, men ogsaa af den Grund, at det baade i Almindelighed er lettere at calculere Folks Formue end at calculere deres Indtægter, og at, hvis man kommer til at tage endeel fejl i den ene Retning, vil det ialfald noget kunde opveies derved, at man ogsaa har det andet Moment med; men vi troe det dernæst, fordi det har vist sig, at der er Vanskeligheder, som vi ikke tør haabe med Lethed ville overvindes ved at faae Indtægtsbeskatningen omdannet paa en saadan Maade, at virkelig de Indtægter, som ifølge deres Art kunne taale mere Beskatning end andre, blive befattede forholdsmaessig. Det er saaledes ganske upaatvibeligt, at Indtægten af Formue kan taale en ganske anden Skat end Indtægt af personlig Virksomhed alene; det er Noget, som upaatvibelig i og for sig er klart nok, men det kan til yderligere Bekræftelse bevises, naar man blot vil gjøre sig den Uleilighed at tænke efter, hvilken Forskjel der maa være i 2 Folks Indtægter, eftersom de have dem af Formue eller af personlig Virksomhed, og den Sidste, naar han har endt sit Liv, skal kunne sikkre sine Efterkommere en lignende Stilling eller en lignende Formue, som den Formuende har givet paa Forhaand ved sin Indtægtskildes Beskaffenhed. Vi ere ogsaa overbeviste om, at det Forhold i Beskatningen, som her er udtalt under Nr. 7, vil

være det rette, men det er naturligviis af den Slags Enkeltheder, som nærmere maae kunne diskuteres, hvorvidt man vil tage det eller multig et noget forskjelligt Forhold. Vi søle os overbeviste om, at vi nogenlunde have truffet det Rette, men vi indrømme villig, at der kan have andre Meninger, og der maa i saa Fald nærmere forhandles derom. Ligeledes mene vi, at det er Noget, der i og for sig er retfærdigt og billigt, at der tages Hensyn til, hvad man kalder „Leilighed“ eller Bødkommendes hele oeconomicke Stilling, og vi troe ikke, at dette bør skee paa en saadan Maade, som ofte er fremkommen i denne Sal, idet man har nævnt visse enkelte Forhold som dem, der paa en ganske bestemt Maade skulde tages i Betragtning, f. Ex. det, som næsten altid er omtalt her, at man for hvert Barn skulde trække et vist Beløb fra Indtægten. Vi troe nemlig for det Første ingenlunde, at Folk ere eens stillede, fordi de have samme Indtægt og samme Antal Børn. Der kan være Forhold tilstede, hvor det samme Antal Børn ingenlunde er den samme Byrde som under andre Forhold, men dernæst er der mangfoldige andre Omstændigheder, som kunne have samme Betydning, og som der i samme Grad bør tages Hensyn til, men ikke saaledes kunne udtrykkes, hvorimod vi med Hensyn til dem troe, at den stedlige, med Forholdene kjendte Myndighed vil gjennem sit Skjøn langt mere passende og altsaa langt heldigere kunne ansætte det Rette, end naar man ved Lov foreskriver visse nøiagtige Regler. Sikkerheden for den Enkelte og for Staten have vi da søgt at udtrykke paa en dobbelt Maade, nemlig paa den Maade, at vi have sat eet Procenttal, udover hvilket ingen Forhøielse kan finde Sted, og et andet, under hvilket ingen Nedsættelse kan skee, og Nedsættelsen atter indskrænket i dobbelt Henseende, baade med Hensyn til den Enkeltes Skat og med Hensyn til Communens Skattesum i det Hele. Om de foreslaaede Tal ere de rette, er Noget, vi henstille, og derom kan der være forskjellige Meninger; men at Principet i og for sig er det rette, derom ere vi fuldstændig overbeviste. Endnu skal jeg kun med Hensyn til Nr. 8 udtale, at der have vi udtalt som et Princip,